

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilman

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

27. Quàm exactè patent cogitationes & actiones humanæ coram Deo &
omnibus Sanctis, & quomodo stigmata peccatorum etiam per
pœnit[en]tiam deletorum, apparebunt non ad ignomini[am], sed ad
laudem & ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

AR.
In hoc
mec:
ia diui-
Ad quæ
ansuit.
Missa
quæ à
eritate
imlibet
emune-
culpā
st mort-
m libē-
inc ma-
ento al-
nā vo-
ò mul-
nsuper
to, quā
anima
e. Scit-
percu-
sibi ob-
n intro-
queiu-
non ta-
ta vixit.
& pur-
perfer-
ad Deū,
quām

L I B E R V I I I .

941

quam adhuc esse in hac vita cum periculo pec-
candi in Deum.

Ex lib. 4. Insinuationum diuinæ pietatis, cap. 28. &
citat D. Ludovicus Blofius in Monili spirituali, ca.
14. Quam exactè pateant cogitationes & actiones
humane coram Deo & omnibus sanctis, & quo-
modo ornentur per merita Christi, & quoniam
de stigmata peccatorum etiam per paenitentiam
deletorum, apparebunt, non ad ignominiam, sed ad
laudem & gloriam diuinæ misericordie.

C A P . X X V I I .

Sancta & deuotissima virgo Gertrudis, dum
in quadam feria & secunda Pasche comu-
nicatura oraret Dominum, ut per illud dignis-
simum Sacramētum supplere dignaretur om-
ne, quod ipsa vñquam neglexerat in ordine
religionis, suscipiens eam filius Dei praesen-
tauit Deo Patri, indatam tunica religionis;
quæ tunica videbatur extor partibus disini-
sum composita, quot annos vixerat in reli-
gione: ita quod inferior pars tunicæ reputa-
batur pro primo anno, secunda pro secundo
anno, & sic deinceps usque ad annum, in quo
tunc erat. Videbaturque tunica illa ita expan-
sa & extensa, quod nullius omnino plicæ um-
bia quicquam in ea contegere poterat, sed in
quolibet anno distinctim apparebat annota-
tiomnes dies & horæ, & insuper singulæ co-
gitationes, verba, & opera, tam bona quam
mala, quæ in illo anno peregerat de die in diē.

R r de

942 COLLATION. SACRA.
de hora in horā, de cogitatione in cogitatio-
nem, de verbo ad verbum, de opere ad opus;
& quid singulis verbis & factis suis inten-
det, utrum scilicet Dei laudem, & animæ suæ
prospectum, aut humanum fauorem, vel alicu-
ius damnum: quid etiam in quolibet commo-
do vel abstinentia, vel quounque opere ex-
pura obedientia, quidve ex propria delibera-
tione persecerat. Vbi autem in aliquo opere
sibi blandita fuerat, quasi ex obedientia illud
fecisset, quod magis ex propria deliberatione
sibi à magistratu obtinuerat permitti, aut per
aliquam callidam occasionem extorserat sibi
mandari: talia nimis opera obedientia ap-
parebant in tunica illa, velut quedam gem-
mulæ luto fragili infixe, quæ nutantes & qua-
si casuræ vix poterant hæcere. Orante autem
perfectissimam conuersationem Deo patri of-
ferente, videbatur tunica illa veluti quadam
aurea lamina splendidissima & perspicillans
oblecta: per quam tum omnia prædicta
cogitationum, verborum, & operum, nec non
intentionum, necessitatum vel simulationum
(quæ vel scienter vel negligenter, sponte vel
coacte quolibet tempore vel hora peregerat)
quemadmodum per purum crystallum quili-
bet color suppositus potest decerni. Nec ali-
quis saltem minimus puluis aut punctus late-

re poterat, qui in luce cogitationes infallibili-
lis veritatis, tam Deo quam etiam omnibus
caelicolis, evidentissime non appareret Vnde
diuinitus intellexit, quod cuiuslibet hominis
status similiter patet Deo & omnibus sanctis
per aeterna saecula. Quod autem Dominus dixit
per Prophetam; In quaunque hora conuer-
sus fuerit peccator, &c. sic intelligendum est,
quod non recordabitur Dominus ultra pec-
catorum condigna poenitentia deletorum ad
iudicandum. Veruntamen iugiter apparebit
in nobis singulæ maculæ peccatorum nostro-
rum ad laudem & gloriam dulcissimæ miseri-
cordiæ eius, qua tam benignè poenitentibus
peccata dimisit, & insuper tam multimodis
beneficiis suæ diuinæ pietatis nos circumue-
nit, ac si nunquam contra ipsum in aliquo de-
liquissemus. Singula etiam opera nostra bo-
na, cogitationes, verba, voluntates, quas vn-
quam pro amore & laude Dei perfecimus, si-
militer in sempiternum efflorebunt ad laudem
ipsius, (cuius dono & cooperatione vestra
perfecimus) & ad cumulum gaudiorum no-
strorum, sicutque semper pro inuicem laudabi-
mus & amabimus Deum, qui in Trinitate
perfecta viuens & regnans, operatur omnia
in omnibus nobis.

Ludouicus Blofius cap. 13. Monilis spiritualis, ex lib. 5.
Infinuat. diuinæ pietatis. Animæ necdum plenæ
purgatae ipsæmet ab reverentiam diuinæ maiestati.

R 1 2 tis